

Bemærkninger til beslutningsforslaget

I. Fredsaftalen, der blev indgået d. 9. januar 2005 mellem Sudans regering og oprørsbevægelsen i det sydlige Sudan SPLM/A (Sudan People's Liberation Movement/Army) afslutter formelt 21 års borgerkrig, hvor over 2 millioner mennesker er døde og 4 millioner flygtet og fordrevet.

Konflikten har rod i en langvarig økonomisk og politisk marginalisering af mindre udviklede afrikanske områder, forstærket af store etniske, religiøse og kulturelle forskelle og uligheder i Afrikas geografisk største land.

Centralt i fredsaftalen står en mere ligelig fordeling af økonomiske ressourcer og politisk magt. Det sydlige Sudan får udstrakt selvstyre med egen delstatsregering. Parterne har forpligtet sig til at arbejde for et forenet Sudan, men syd får mulighed for en folkeafstemning om selvstændighed efter en overgangsperiode på 6 år, som starter ½ år efter fredsaftalens underskrivelse.

En national samlingsregering skal lede landet frem til uafhængige præsident- og parlamentsvalg, som planlægges afholdt efter 4 år. Ikke-muslimer fritages for Sharia love. Der etableres separate væbnede styrker for henholdsvis nord og syd, samt en fælles styrke, som efter overgangsperioden skal danne grundlag for en national styrke, hvis en folkeafstemning i syd falder ud til fordel for et forenet Sudan. Tiltag til demobilisering, afvæbning, reintegration og forsoning iværksættes. De tre omstridte geografiske områder på grænsen mellem nord og syd (Abyei, Nuba/Sydlige Kordofan og Blå Nil) får særstatus.

En meget vanskelig genopbygnings- og omstillingsproces venter, hvor den virkelige fred skal vindes. En af de første opgaver bliver at etablere en fælles regering og administration, der kan lede gennemførelsen af fredsaftalen samt bidrage til løsning af konflikter i andre dele af landet, herunder Darfur, hvor en selvstændig konflikt siden 2003 har udviklet sig til en meget alvorlig humanitær krise.

II. I fredsaftalen anmoder parterne FN om at ind sætte en fredsbevarende operation til at overvåge og

verificere gennemførelsen af den samlede fredsaftale i overensstemmelse med FN pagten.

FNs Sikkerhedsråd vedtog på denne baggrund den 24. marts 2005 resolution 1590, der bemyndiger etableringen af en FN-fredsbevarende operation i Sudan (United Nations Mission in the Sudan, UNMIS). UNMIS efterfølger UNAMIS (United Nations Advance Mission in the Sudan), som blev etableret i henhold til FN's sikkerhedsrådsresolution 1547 af 11. juni 2004, der bemyndigede oprettelse af en politisk mission til at forberede en militær FN fredsbevarende mission.

Sikkerhedsrådet anerkender i resolution 1590, at international bistand til gennemførelsen af fredsaftalen mellem nord og syd er afgørende for dens muligheder for succes. Samtidig understreges det, at fremskridt i løsning af krisen i Darfur vil virke fremmende på donorlandenes vilje til at yde bistand. Regeringen har øremærket 500 millioner kroner over fem år til stabiliserings- og genopbygningsbistand til Sudan, afhængig af udviklingen i fredsprocessen.

På baggrund af situationen i Darfur har FN's Sikkerhedsråd endvidere vedtaget resolution 1591 af 29. marts 2005, der skærper FN's krav til parterne i Darfur og indfører yderligere sanktioner, samt resolution 1593 af 31. marts 2005, der henviser retsforfølgelse af ansvarlige for overtrædelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret til Den Internationale Straffedomstol (ICC).

Regeringen finder, at Danmark bør bidrage til en FN-fredsbevarende operation i Sudan.

Det er regeringens hensigt at bidrage til FN-operationens indledende fase med ca. 45 soldater inden for rammen af Stand-by Forces High Readiness Brigade (SHIRBRIG), der udsendes for en periode på ca. 6 måneder, hvorefter SHIRBRIG-bidraget vil blive afløst af FN-styrker. Herudover vil der kunne blive behov for at udsende dansk støttepersonel i mindre omfang.

III. Det folkeretlige grundlag for FN's fredsbevarende operation i Sudan udgøres af FN's Sikkerhedsråds-resolution 1590 af 24. marts 2005.